

РЕШЕНИЕ

№ 176

гр. Бургас, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20242120200209 по описа за 2024
година

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл.72, ал.4 от Закона за Министерство на вътрешните работи
(ЗМВР) и е образувано по жалба на И. Н. Д., ЕГН *****, чрез пълномощник – адв. С.
К. - БАК, против заповед за задържане на лице рег. № 431 зз-512/23.12.2023г., издадена от
ст. полицаи М. К. Й. – ***р при 01 РУ ОД МВР Бургас.

С жалбата се излагат съображения, че е било незаконно задържането на лицето, след
установяване на положителна проба с техническото средство дал кръв за токсикологична
експертиза, която отхвърляла показанията на техническото средство и със задържането се
нарушавало правото на защита. Счита, че са нарушени правата му с осъществено
задържане и моли за отмяна на обжалваната заповед за задържане.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който
поддържа жалбата, моли за отмяна на обжалваната заповед като излага подробни
съображения, претендира и разноси.

Ответникът по жалбата полицейски орган 01 РУ ОДМВР-Бургас М. К. Й., изразява
становище за неоснователност на жалбата. Счита, че към момента на задържането е имало
достатъчно основания за това.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните,
приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от
АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в
предвидената форма и е придружена от необходимите приложения.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Видно от приложените официални документи - оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР компетентност.

Спазена е предвидената от закона форма, така както предвижда нормата на чл. 74, ал. 1 от ЗМВР - издадена е писмена заповед за задържане, връчена на адресата ѝ. Заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице и му е предоставено копие от заповедта срещу подпис.

Заповедта е издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като е посочено, че лицето се задържа, защото има данни, че е извършил престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК – управлява МПС с рег. № *** по ул. „***“, след употреба на наркотично вещество амфетамин изпробван с Drug test 5000 с фабричен номер ARPK 0024.

Лицето е било задържано на 23.12.2023г. в 00:40 часа и е било освободено на 23.12.2023г. в 21,40 часа. Полицейският орган, осъществил задържането, съпроводил лицето до медицински кабинет, за да даде кръвна проба за анализ. Задържаното лице изпълнило дадените му указания, след като била дадена кръвна проба, се върнали на местопроизшествието, където бил извършен оглед и след това бил отведен в 01 РУ ОД МВР Бургас, за да се оформят документите по повод задържането.

По правната си същност задържането на основание чл. 72 ал. 1 т. 1 вр. с чл. 73 от ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН - административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположение, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Задържането като принудителна административна мярка се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно

установено.

В случая обаче органът не представи доказателства сочещи за данни за извършено престъпление – няма данни дали е било образувано досъдебно производство, не е посочено такова в обжалваната заповед, не се представи АУАН, нито се представи резултат от тест с техническото средство за употреба на наркотични вещества.

Същественото в случая е, че по мнение на съдебния състав се касае за нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, предвиждащ, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. По своята правна същност задържането представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която в зависимост от конкретния случай, би могла да има превантивен или преустановителен характер. Казано по друг начин – за да се прецени дали използваната административна принуда в конкретния случай е пропорционална на ограничаването на правата на адресата, следва да се прецени дали налагането ѝ е в преследване на легитимна цел. По мнение на настоящия състав – в случая това не е сторено. Не е ясно каква точно цел е преследвал административният орган, ограничавайки правото на свободно придвижване на жалбоподателя за повече от 21 часа при положение, че Д. е бил съпроводен до медицински център в Бургас и е дал кръвна проба, съдействал е на полицията, присъствал е на всички действия, за които му е било указано от органа, няма данни да са разпитвани свидетели и пр. При това положение не става ясно какво е наложило Д. да престоява в помещенията за задържане до вечерта на 23.12.2023г. като е бил освободен едва в 21, 40 часа. Няма данни да е била налице необходимост да се извършват действия, които биха били препятствани, ако е бил на свобода като в случай, че е трябвало да се ограничи възможността да управлява МПС това е можело да стане с отнемане на СУМПС.

Всичко това кара настоящият състав да приеме, че процесната ПАМ е наложена в нарушение на закона и при несъответствие с целта му, без да е доказана необходимостта от задържането на лицето и то за период от 21 часа и следва да бъде отменена на това основание.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът присъжда в полза на оспорващия своевременно поисканите и доказани разноски. В конкретния случай по делото има доказателства за сторени разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева за защита по делото, както и 10 лева за държавна такса за образуване на делото, поради което и същите следва да се възложат в тежест на ОДМВР-Бургас.

С оглед на изложеното, Районен съд Бургас,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за задържане на лице рег. № 431 зз-512/23.12.2023г., издадена от

ст. полицаи М. К. Й. – ***р при 01 РУ ОД МВР Бургас.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 1 АПК ОД на МВР-Бургас с адрес гр. Бургас, бул. „Христо Ботев“ № 46, да заплати на И. Н. Д., ЕГН ***** сумата от 410,00 /четиристотин и десет/ лева, представляваща сторени от разноски в производството по обжалване на заповедта.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____